

GOIGS EN HONOR DE
Nostra Sra. de Les Olletes
 que es venera en el seu oratori
 situat en el terme de
Sant Privat de Bas Bisbat de Girona

HEM pujat, amb alegria,
 rutes aspres i molt dretes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

Entre cingles, bell paratge,
 sobre Sant Privat de Bas,
 hom trobà la vostra imatge,
 i ara hi sou del Cel l'enllaç.
 Resseguiu fressada via
 d'ermitans i anacoretas.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

Fou en data memorable
 —mil vuit-cents noranta-cinc—
 se us alçà un temple honorable,
 d'on, dieu: Del Cel jo vinc.
 Brincarem amb coratgia
 les dreces més estretes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

Quan tempestes i malures,
 ça i enllà, sembren l'esglai,
 en les hores més obscures,
 un Estel brilla en l'espai.
 La claror que enllà irradia
 fa les ànimes molt netes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

Sota Santa Magdalena,
 cor endins del Puigsacalm,
 cada cingle és una antena
 que recull l'himne i el salm.
 Alça el vent forta harmonia:
 són els arbres les trompetes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

De més lluny de la comarca,
 us visiten els fidels.
 De llur viva fe sou l'Arca
 que recull fervors i anhels.
 El pas vostre eixamplaria
 d'espirituals atletes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

Us volia Déu per Mare,
 filla humil de Natzalet.
 Honorada us veiem ara
 en meravellós indret.
 Amb claror de profecia,
 ja us preveien els Profetes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

Mare Reina, la més noble,
 puix teniu un cor tan gran,
 beneïu el nostre poble,
 d'aquest setial estant.
 El cor nostre en Vós confia:
 vostres són les nostres pletes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

Hem pujat, amb alegria,
 rutes aspres i molt dretes.
 Cap a Vós pugem, Maria,
 venerada a Les Olletes.

1
 Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Déu

Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.

PREGUEM: Us supliquem, Senyor Déu, que concediu als vostres servents de poder fruit sempre d'una bona salut espiritual i corporal, i per l'intercessió de la benaurada Verge Maria, prop vostre al cel, allibereu-nos de les tribulacions de la vida present i feu-nos gaudir de la joia eterna. Per nostre Senyor Jesucrist. Amen.

Torada *Recullit*

hem pu-jat amb a-le-gria a xu-las as-pres i molt dretes Cap a Vós ve-riem Ho-

ra-re-ma xu-bera Les Ol-letes

Còdes

Es un no-cia-llís po-nat-pe-ro-ax Sant Pri-vat de Bas hom tro-ba la ver-tut i

A la Reina

mate-ya i del Cel a-nas l'or-lla-Per-que pugem pu-ja-de-ri-a d'or-mu-lens i-a-ve-co-ra-les

RETALL D'HISTÒRIA

La Capella de la Mare de Déu de les Olletes és una gruta oberta a la roca viva, en un dels cingles del Puigsacalm a 1.040 metres d'altitud, entre la parròquia de Sant Privat de Bas, a la qual pertany, i l'ermita de Santa Magdalena.

El nom li prové d'unes cavitats en forma d'olles, que hi ha a la penya, en aquells indrets, en una de les quals, segons tradició, la imatge fou trobada.

Si tenim en compte l'aspecte de l'imatge de la Mare de Déu de les Olletes, aquesta devoció mariana —la data dels inicis de la qual ens és desconeguda— no és pas anterior al segle XV. La primitiva capella esdevingué insuficient, degut a la corrua de fidels que hi anà fent cap, de diversos indrets del Gironès, de la Plana de Vic i àdhuc, de l'Empordà. L'any 1855, hom començà a foradar la roca viva i, quaranta anys després d'uns treballs portats a cap per etapes, fou inaugurada l'actual capella, que és una gruta de cinc metres d'altura per vuit de fondària i quatre d'amplària.

La imatge fou salvada de la fúria iconoclasta desencadenada en 1936, gràcies a l'arriscat fervor del devot de la Mare de Déu, Pere Casamitjana i Anglada. Acabada la revolució fou portada a la parròquia, on és venerada. Reoberta després al culte l'encinglerada gruta, hi fou posada una reproducció de l'antiga imatge. S'hi celebra un tradicional aplec cada primer diumenge de setembre.

Mn. C.G.

Advertiments

La lletra dels Goigs de la Mare de Déu de les Olletes és extreta de l'Obra de Mn. Camil Geis "De Primavera a Reravera", pàg. 308-310, editada els anys 1975 i 1976. Hi ha una versió lleugerament diferent del Novembre de 1964.

La Melodia popular fou recollida i harmonitzada per Mn. Camil Geis (Així ho diu en la pàg. 653, de l'obra "De Primavera a Reravera").

L'Editor Torrell de Reus, ens facilità gran part de la documentació que ha fet possible l'estampació d'aquests Goigs, i a qui donem les gràcies.

És la primera vegada que aquests Goigs surten estampats en els fulls que coneixem també amb el nom de goigs.

ES. MARIANA

Edició commemorativa dels actes celebrats del 13 al 21 de Gener de 1987 amb motiu del primer aniversari del traspàs de Mn. Camil Geis (16 de Gener de 1986).